

lige Tilskud, der skulde afholdes af Skatten. Men Mindretallet kan ikke se rettere end, at Forholdet er det omvendte: for at undgaa Formueskatten, for at undgaa at ramme de forholdsvis faa Mennesker, der har Evne til at bære Skatten, har Partierne stemt mod Tilskuddene og derved amputeret Regeringens Forslag for noget af dets væsentlige Indhold. Dette Syn navnlig paa det konservative Partis Stilling til denne Sag bestyrkes ved den Omstændighed, at Partiet i Fjor til en Begyndelse var velvilligt stemt for Tilskud, men ligesom andre Partier saa en Fare deri, at en daarlig ledet Virksomhed ved Hjælp af Tilskuddene skulde komme til unfair at konkurrere med den sundt ledede, og derfor til Slut gik imod. Men i Aar er denne Fare for en meget væsentlig Del fjernet derved, at Tilskuddene kan ydes en hel Industri, en hel Branche, saaledes at Industrien eller Branchen selv vil kunne ordne Konkurrenceforholdene. Trods denne Ændring i Forslaget gaar altsaa det konservative Parti imod sin tidligere Stilling; det synes kun at kunne skyldes Omsorgen for Indehaverne af de store Firmaer.

Mindretallet har prøvet enhver Mulighed for at skabe et Flertal i Udvalget om Regeringens Forslag og har derfor overfor nogle af Medlemmerne — Dahlgaard og P. Munch — stillede Ændringsforslag vist megen Imødekommen ved at fremsætte Underændringsforslag. De to Medlemmers Forslag gik, som det ogsaa fremgaar af de af dem nu endeligt stillede Forslag, for det første ud paa at gøre Tilskuddene efter Forslagets § 6 betydningsløse, i alt Fald for saa vidt angaar Tilskud til en hel Industri, idet det Beløb paa 3 Mill. Kr. — i Modsætning til Regeringsforslagets 15 Mill. Kr. —, de straks stillede til Raadighed, vilde umuliggøre selv det Forsøg, som de ønsker foretaget med Tilskud, forinden de vil gaa videre med yderligere Bevilling. Mindretallet tilbød at gaa med til 9 Mill. Kr., hvoraf 6 Mill. Kr. straks stilledes til Raadighed, 3 Mill. Kr. senere, hvis nødvendigt. Vort Tilbud afsloges.

De Radikale stillede Forslag om, at

Udvalgenes Betænkninger m. m.

det Udvalg, der skulde administrere Tilskuddene, skulde kunne gøre Indrømmelser med Hensyn til Lønninger, Tantiømer o. lign., som dette Udvalg maatte anse fornødent til Betingelse for Ydelse af Tilskud. Trods nærværende Mindretals Modstand imod enhver Indblanding i Lønsprogsmaalet, fastholdt de to Medlemmer, jfr. Ordene i Ændringsforslag 9, næstsidste Stykke: „eventuelle Foranstaltninger, der øger Virksomhedernes Konkurrencemuligheder“, Muligheden for, at Administrationsudvalget skulde kunne gribe ind i Lønningsforhold. Mindretallet maa tage lige saa skarpt Afstand fra dette skjulte som fra andre Partiers aabenlyse Forsøg paa at benytte Krisen til Løntryk.

Ved Ændringsforslag Nr. 25 halverer nævnte Medlemmer det Beløb, der skal stilles til offentlige og lignende Arbejder, idet de kun vil yde 8 Millioner imod Regeringsforslagets 16 Millioner. Nærværende Mindretal stillede Kompromisforslag om 12 Mill. Kr. Vort Tilbud afsloges.

De to Medlemmer foreslaar, at af disse Laan 4 Mill. Kr. — imod Regeringsforslagets 10 Mill. Kr. — kan anvendes til andet Arbejde end Nødhjælpsarbejde. Vort Kompromisforslag, 8 Mill. Kr., afsloges.

De to Medlemmer formindsker ved Ændringsforslaget under Nr. 26 Tilskuddene til saadanne offentlige Arbejder, for saa vidt angaar danske Materialers Anvendelse, fra 4 Millioner til 2 Millioner. Nærværende Mindretals Kompromisforslag, 3 Millioner, afsloges.

Endelig har de to Medlemmer, der med nærværende Mindretal er enige om Formueskattens Teknik (se Ændringsforslagene Nr. 28, 29 og 30), ved Ændringsforslag under Nr. 32 foreslaaet Formueskatten anvendt saaledes, at kun $\frac{1}{4}$ eller 6 Mill. Kr. anvendtes til Kriselovens Tilskud, Resten overførtes til Kommunerne. Der vilde herved end ikke være Dækning for de Tilskud, de to Medlemmer kunde gaa med til. Nærværende Mindretal tilbød, idet der fra dets Side intet havde at erindre imod, at der overførtes flere end de 10 Mill. Kr., som paa Finansloven fore-